C

4121054

160

Izāmiyya.

(Sunnite – Shi'ite controversy).

110

رب یسر بسم الله الرحمن الرحیم وتمم بالخیر

حمد بحید و ثنای لاتعدت الیسته صانعی احد یرست که در مصنعه ضمیر
قوه ممیزه بسیطه جوهریه در انسان بودیعت وضع کرده اوست
و نفس بسیطه دراکه انسانی بدین شکل هولانی متشکل نموده
او خدائیکه طریق سنت رسول مقبول را از جمله فرق بدعت
بحکم خبر فرق انتی حدا نموده و قاضی که حکم نافذ خود خاصان
اهل سنت را ارشاد به تحقیق حق و ابطال بطلان فرموده فیاض
که بفیضان خاص اهل اختصاص را با فاضه و سبل الوانی بر اهل
ربع بکم و ان جندنا لهم الغالبون غالب گردانیده از حمد بیقیاد
و ملت فرقه ناجیه را به نشان ما انا علیه و اصحابی امتیاز داده
از خاک نیاز بقدم تحریر رسانیده خداوندیکه بنام حل

منکلان

مشکلات مسایل دین را بدست حواص اهل سنت سپرد
و بتوفیق پیروی رسول مختار مومنان را در زنگ صنعه الله مزین
تا بعض محققین اشتیاق کوی او نبست از میدان احقاق
حق برد مفضلی که اصحاب خاتم الرسل و اتباع هادی بهترین سبل
را باجناب ایمان و الزام تقوی بمصداق اصحابه
کلهم عدول ممتاز شناخت و بموجب
انفار وعده لیظهره علی الدین بتایید ملایکه و صالح
مومنین به تکوین نشاندی علم اهل تقیه پرداخت علیکه بعلم غیب
در بطلان اهل ریب نصوص قاطعه خلافت مثل یا ایها
الذین امنوا من یرتد منکم عن دینه
فسوف یاتی الله بقوم یحبهم و یحبونه
اذل قومه و کریمکه برافت براتی جوید برای دفع وحشت
حبیب خویش صدیق اکبر را موافق پرورشت ساخته ضرب
المثل بدیع اظهار فرموده و بحمل مسوت ان محبب صدیق
به نفس و مال برکوب رسول خ[illegible] در سفر به هجرت تایید

الجهنم

واداریر جهت رسول مختار را در تحصیل او زبان به پایان سخت
برگشاد نعت سید المرسلین صلی الله علیه و اصحابه و سلم
و بعثت فی پایان و نیایش بیمایان بخطاب سید دو جهان رسول
ثقلین و زمان که ال اصحاب خود را باکمال درجات کمال
القرابه خیر القرون قرنی مواخت و علم اعتبار
شخین بر دیگران بقول هذا ان السمع و
البصر بر افراخت شنفیه که به برکت بعیت او کبیره
رخف صحابه را در احد و حنین بعفو و لقد عفا
عنکم تشریف بخشیده توهین سنه اهل بطلان
گردانیده و هادی که بهدایت شامله خود متصدمان خود را عموماً
بدرجه اصحابی کالنجوم رسانید صلی الله علیه و اله و
اصحابه و سلم و بر ال اصحاب او خصوصا اربعه
سابقه که حصار مشکلات دین خیر المرسلین هدایت
الیقین بخطاب کردند و وفق و عدالتین بانتهام نشان در ستی
گردانیده از رضی الله تعالی عنهم در کسب تالیف
رسالہ

رسالہ کہ میدہد بیان بکہ مخترع اصلی کہ بود

بعد میگوید راضعف العباد فی خلق السدہ صبغۃ اللہ عثمانی
احسن اللہ حالہ فی الاخرہ لحق حقیر بمذہب النعمانیہ از تلامذہ
مولانا مقدوۃ علماء زمانہا مولوی محمد حسن نبیرہ مولوی باب اللہ
احسن اللہ حالہما فی ابواب الجنۃ وجعل عقبہما من النار تہما
وارشاگردان مولانا عبد العلی ومولوی حیدر علی مدظلہما العالی
لہ صلہ المتصلی است کہ ہر چند در کتب کلامیہ متقدمین ومتاخرین
اہل سنت کہ مالہان براعت وسنت اند دلایل وبراہین
وشواہد وبینات متین مفید یقین براثبات خلافت خلفا
اربعہ وتفضیل الشیان رضی اللہ عنہ بہ ترتیب خلافت بریکدگر
بوجہ احسن مصرح مشروح است وردود مخالفین مردود
سراسر مقدوح لیکن روزی از ایام گذشتہ در مجلسی مسرت
آئین ومحفل خسرو تزئین خان عالیشان [illegible] عقلائے
زمان مرجع امرای جلیل الشان بفضل حسین خان برحومہ
مذہب اہل سنت وبدعت بمیان [illegible] بود در اثنای گفتگو

درمیان تلاش وجستجو این کلمه برزبان آوردند وبقول علماء
واافاضل مذماء که درانوقت حاضر انجمن عالی چون انجم گرد بدر
متلالی نشسته بودند خطاب نمودند که اگر دلیلی الزامی که
خصم باشد براثبات خلفاء رضی الله عنه متفق علیه مذهبین
بهم رسانده وجهی عجله درمیغی ازکتب ثقات مردود ویقین
بتحقیق پیوندد تصدیق حرفی باین بنده مسترد الحال حاصل آید
زیراکه باین نهج دلیلی بصفحه گذاری تاحال بنظر نیامده است
لهذا مدتی است که بنده وزدایره تنزل مانده ام ویک پا
اقدام درپیش ودیگر درپس نهاده ازین جهت است که مقدمات
ویقین بدل طالب تحقیق مسجل میشود وچون غالب نسیان
چه درپرده ها که بردوی مسایل دین نمی تنند مالامروز از این
ماسور بنگار واز همه مذاهب بیزار نشسته ام ودست بر سر
وپای درگل مانده ام وقبل ازین بیزار مولانا محمد حسن و
مولوی محمد اعلم وغیرهم ازانجا پر فضلاء واحبار علماء
اطراف وجوانب هند عای دلیل الزامی گدای بکه را

سکوک

سکوت خاطر مجسم ناظر مناظر نا شده بودم اما در هیچ یکی
جوابی کافی و شافی که موجب اطمینان قلب و الزام منکرین باشد
نیافتم چون کلام خان عالیشان نام عام بیدست همه حاضران مجلس
را مجتهد و قدوت هر که موجود و بود دم در کلو شکست نشده موقف
این رساله و بانی این مقاله نیز یکی از حاضران مجالس مباحثه بود
از مشنوی جان مشد مکان جان بدل کرمی افروزد که در مطالعه
کتب کلامی متصدین و متاخرین مشغول شدم و فکر را باین
مطلب هم صرف نمی نمودم به تحریکه روز شب درین حسب
باین تک و پوی دلیل گدای بر اولیاء قوم میگذشتم
هیچ دلیلی بصفه گدای در هیچ یکی از کتب و رسایل نظر
نمیشاند مذاهب جدی متوکلان علی الله نشستم و جستم را متر
فیضان الهی بر بستم در جان رویای که باعث تصنیف
این رساله عجیبه عمل نمانده بود

عاقبة الامر
علم انا عبد المسکین بقلوبهم دعا
برحمت و سرچشمه فیض نامتناهی بحر
انس امده و مانده

انتهی

روح بر فتوح رسالت پناهی شد اعت و شکاهی و ارواح خلفای
راشدین و ائمه طاهرین و صحابه کبار رضی الله عنهم در شبی
که چون صبح امید شام بن منتشر خورشید مطلوب بود و انوار
فیض ان از فیضان مبدا فیاض در دل نشب نمودی بمود
اگرچه اولی از کثرت عموم و هجوم هموم باستماع خبر تغرب اثر
واقعه جانکاه و دلگداز جانسوز حادث شب بلد او دو جور منظر
در می اید بحکم این دو بیت ست نه ننگ اید شبی از
تنگی حال ∴ که بود ان شب بر و مانند یکسال ∴ شده باشد یکی
هم اغوش ∴ نموده خواب بترین را و اموش ∴ اخر مثل
شب قدر مسدک رونق افزون شد که بر فوز مطلب مطلوب
وحصول مقصود و مرغوب دستیاب شدم و بای جا کسد
براوج کامکاری فرا رکشیدم شبی وه چه شبی که سواد
از محیط عالم اذر شده بود نور خصوصیت دران سواد العین
کما ینبغی مستوری می نمود نظم شب از صبح سعادت یا صفا
تر ∴ رسیمای نا بان پر ضیا تر ∴ شب اید ریدو شبی

رهنگ

رشک شب قدر صبا و بر اسمس امد و بدان شب
معراج ما باصد کرامت که بود مسند ارای افادت بجز من
از فیوض پیر کامل کسی را نای شد ی معراج حاصل عمر
طالبم راشد و ان شب که شد فخر قدم توسم بکوکب
البرهن در نصف اللیل ان شب در حالت نوم و
بنظر اخذ دلیل از امی کدای تضیقی عالم خوم مشخوص شدند بدان نصفتی
این عبد فقیر رنجته مصد ماتش بطور یکه قدح و جرح بر یکی از انها
متوجه نمیشود به پرده پوشی معرفت بخشیدند فی الفوره دکانه
بشکرانه بخواب ان و ناب لیکانه بجا اوردم و قران شرف
و دلایل الخیرات را بخبار روح پر فتوح سرور کایات
و صلحار راشدین و ائمه طاهرین و سلسله کبار رضی الله عنهم
کردم الحمد لله بر دلایل ظفر یافته شد که ماسوا بهی از علماء ما تقدم
و تاخر بران متنبه نشده بود و بلک از ابتدای خلقت ادم
تا این دم بلک در ذهن عقول مجرده و نفوس مقدسه منتقش
نشده ماشد چرا که اگر کسی از انها

خود تعلیم نمودی این اولاً و مطلقاً ثابت نیست لیکن
چون لوح محفوظ الهی بحکم انکه وَلَا رَطْبٍ وَلَا
يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ همه معانی منقش است
بعد ازان ارتوبه فیضان حقیقی که تجلی را دران بارنهیت
بحسب استعداد هر قابل مستفاض درجه بدرجه فایض میشود
و بقدر مرتبه هر کسی بفیضان مخصوص فایز ما انکه نوبت باین مقرر
رسید و بالهامات علیئی ربانی موید گردید و این صداها از هاتف
غیبی بگوشم رسید بیت اندمی را کس نگفتم ما جلیل
را کس ندانند جبرئیل اندمی گرادمش کردم نهان با تو
میگویم ز سر راز جهان مصرحا انکه چون کسی را ما را بفیضان گرفتن
بی متابعت رسول و الذن ممکن نیست و دران
شب بر فتوح که گرش بالا مشروح شد این القابات با شاه
رسول الله احمد مجتبی و محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم سعادت
بار یابی محفل شریف و ان نرم لطیف دست داده بود کما

توکل الله فی صنعه دربن

حرامی

درین چهار یار اهل بدعت بسیار طغیان دارند خصوصا رافضی
خذلهم الله تعالی عکس دعوت اهل حق در رواج
داده اند و مردم عصر را مثل غولان از راه راست بسوی
در بوادی کفران و بدعت می برند و همچو اهل بیت و طعن
صحابه رضی الله عنهم و صحابه خویش قرین راه وسیله نجات دانسته
همه را مثل شهید گان بازاری خسر الدنیا و الاخرة
میسازند و بر خیره و باین دلایل الزامی جاک مذمت الزام
در چشم شان زیر تا خلق اسد را از دل شبهات واهیه شان
زایل شده سبیل نجات بدست آرد باین سبب بحکم
الدال علی الخیر کفاعله ثواب اعمال جمله
مستر شد این تو بنامه اعمال تو ثبت کردیم موجب معراج
اخرت تو خواهد شد باید که ازین راه بعد ازین نادم اخر فهمیده او را
عقیده جمله از دست نرود و تمسک این دلایل مستقیم
از ایمان بر نکرده لهذا بموجب المامور معذور بار ساد رسول

مقبول بطوریکه در آن حالت فایز شدم بکم و کاست بتحریر
پرداختم و این رساله را موسوم برساله الزامیه ساختم

وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

مصرعه بر رسولان بلاغ باشد و بس خداوند نعمتهای
تو انتهاندارد که ثناهای شکر یکی از اینها بر نیاید عهده
شکر بر آید نعده در این حال مصرعه اگر هر موی من گردد
زبانی بر تو ارم نهر نیک و دستانی بیارم کوس شکر
بوسفتن نه سهوی از احسان تو کفتن نعد الحمد والمنة
که هماناد ر وقت خلافت حضرت عثمان علیه الرضوان از
ابتدای اغوای عبد الله بن سبا یهودی که باعث این مذهب
را تا بود تحکم این مصرعه مصرعه ابی صبا این همه آورده است
الی الان که قریب بکهزار و صد سال متمادی میشود که قوم
روافض و خوارج چه ناپیره های خوارج دین و شعله های ضلال
قرین دار اقالیم اسلام که خصوصیه بوده الحال از این تقریرات
الزامی بباید تیقن عقول هاشمی آتش نشان چنان شرد

شده

شده که تا قیامت کرمی پدید نخواهد شد واین درحقیقت
نه بحسب ظاهر والله الهادي والی خر المباحث
والله المرجع وبه الاستعانه ومنه
التوفیق والاستعانه تنبیه مذکر
مقدمات دلیل الزامی چند که درین رساله ثبت میشود
اگرچه در کتب متقدمین ومتاخرین بانفراد موجود اند
لیکن کسی الی الان انتظام کلی منهج خاص که بنده داده ام نداده
ودرین اوراق قلم بانین نسخ ترتیب جوش اسلوب که نقض
وخرج را دران مطلقا راه نباشد نکشاده چنانچه در کتب
البیان ظاهر است باید دانست که این خطاب برای آگهانیدن
به برای نکادین واعنیاء کاه مولوی حیدر علی صاحب
مدظله العالی که اعالم علماء وحکماء اینوقت اند ومانند البیان
از علماء در انجا کسی نیست بلکه در روایت هم سخن بسیار است
تصورات این رساله ملاحظه فرموده مصدق بقول شدند وهیچ
گونه جرحی وقدحی نکردند بعد ازین هر کسی را بعد ملاحظه

این رساله دافع الضاله مشیهی وجرحی وقدحی مکتوب نوده دل
باشد باید که بالمشافهه تقریر کند کفیل جواب مینویسم
وبفضل الله والمنه وکرمه تمامی تمام واگر تنها بجای خود کفیل دار
ونشانه ایرادی نیاید دیوانی منیت ای حیف صد حیف
که محرک این مقاله وباعث بر تصنیف این رساله پیش از
وجودش زخ بنقاب عدم کشید واین رساله را ندید اگر
میدیدی زبان فضیلت بیان را بهزاران پیرایه تحسین وآفرین
در حسنت گشودی وبفضل الهی امید قوی بود که بر آن مدار
رحمت تنزل مینمود وبموجب وعده صله منعد تها سر عطا
سپر نمود العاقبه بالعافیه وتاریخ این رساله
مد سکونه نوعه طهور رسید منظوم
حمد میکویم بری از نقص وعیب
فاخر ازکیش خرد بیتناک وریب
کین بهر کردم رقمبندش مسطم
نام مارکش نماید در غیب
اللهم اجعلها
هادیه جمیع المومنین والمومنات
سیما وزوائض والحوائج من

الوجه

الفرقه الضاله الفسقه بحرمت البتي

واله الابرار واصحابه الاخيار

امين تقرير دليل الزامي بر اثبات خلافت خلفاء ثلثه رضي

الله عنهم باجماع قطعي حالا بنا بر تنبيه

مناظره بمنصف نه مكابره متعطف دليل الزامي بطريق

احجره نقرير موجز بيان كرده ميشود اقول بتوفيق الله

وحسن توفيقه بتمهيد مقدمه وان مقدمه مسلمه بدميهه

كه در اكثر كتب معتبره عقايد بشيعه امامبه اثنا عشريه مذكور

كه از جمله شرائط امامت ثبت كه امام را علم باشياء موجود

در حال و معدومه در ماضي و مستقبل حتي كه علم باشجار

و اثمار و بحار و انهار و احجار و جبال و حمر سبت و كوهستان

و اهل بيابان و ذرات درختان مي بايد و شمار اوراق

درختان مي بايد كه حاصل باشد و اگر ذره مي باجزوي از اين

چيزها مذكور و غير مذكور مجهول باشد امام بر كز نخواهد بود و در

كتب اهل سنت مذكور نيست و شيعه نيز اقرار و اعتراف

اورده اند که روزی در عهد خلافت خود حضرت امیر المومنین علی رضی
فرمودند سلونی عما دون العرش و نیز
در کتابها منظور است که روزی حضرت رسول صلی الله علیه و سلم
در اصحابه و سلم بحضرت علی کرم الله وجهه فرمودند که قاتل تو
ملجم اشقی الاخرین است حضرت علی رضی الله عنه فرمود ای انبعثی
را بقتل اشقی ملعون مذکور اظهار فرمودند فی الفور قاتل اشقی درخواست
کرد که هر دو دست شقاوت پرست و بیرانند تا این حرکت
بی برکت از ان شقی بسر زند پس حضرت علی رضی الله عنه از کمال
علوم شریعت که داشتند فرمودند که قطع ید و دست تو قبل از
ارد وقوع فعل مخصوص در شرع مطلقا و مطلقا جایز نیست و اگر
فی المثل سلاح جمله عالم بر تو زنم از حکم حانق رحق رکز نکنی تو
بریده نشود وجه قتل من بدست تو سعد بر سیف مرور ایت الصاق
و بلقین است پس از روایت اولی مختلف فیها و از ثانیه و ثالثه
متفق علیها دریافت میشود که انبعثی بعد خنده کرد مخبر مکشوف
خواص الحضرت صلی الله علیه و اله و سلم بود که قتل حضرت امیر المومنین

علی رض

علی رضی الله عنه بست ملجم ملعون مذکور مقدر و بر وفق موعود منحصر بست
که تقدم و تاخر را در ان مجالی نیست و شخصی دیگر از انواع انسان
و حیوان و جان و ملائکه و غیره نمی تواند که اگر در وقتی از اوقات زندگی
حضرت امیر که اگر وقتی از ایام زندگی حضرت امیر رضی الله عنه خیزد
عزرائیل علیه السلام و قاتل ملعون مذکور را نیارامد طاقت ان ندارد
که در ان وقت به کرکمه از چشم مبارک انحضرت رضی الله
تعالی بگذرد بر وفق مقرر موعود معلوم بحر مخبر صادق صلی الله
علیه و آله و اصحابه و سلم ملک انبیعنی و عالم الهی نیز ممنوع بود
چنانچه مروی است که انحضرت رضی الله عنه تنها نماز در
اکثر حروب و واقعات تمام صفوف لشکران نصرت آثار
پیاده سوار شده بکمال کرم و اشتند کاهی رحمی
کاری بر بدن مبارکش نرسیده پس ازین مقدمه مهده
مسئله بروایات ثلثه مذکوره قرطاسی عت کامله و گرفت
علوم فاضله انحضرت رضی الله تعالی عنه و غیره کل انسان و حیوا
و جان را بکه چه سخاعت نشان تا چطره جان مسیت و این

واین در شهرت از اجلی بدیهیات است و مثل این علوم
باشیاء مذکوره ضرور نبود چه علوم این اشیاء در اقل قلیل اند
بعد تمهید این مقدمه میگویم که از کاه فرط خلافت و سماعت
کامله و کثرت علوم فاضله حضرت رضی الله عنه باین مسئلت
بود که هیچ مخالفت از جماعت قلیل و کثرت از ارباب عداوت
در وات مبارکش ندیشند و اگر حقیقت خلافت متحقق
و متعین می بود بر عدم حصول پس چرا در زمان خلیفه اول
رضی الله عنه خشمگین از مقام نه گشتند و چگونه حق خود را حواله
و تسلیم اعدا بر عدم حصول نمودند پس از همین قطعی معلوم
شد که شیعت حضرت علی کرم الله وجهه و رضوان الله تعالی علیهم اجمعین
بر ضلالی و رغبت قلبی نادره شجاعت کامله و کثرت
علوم فاضله نبود و اذعان بحقیت شیعه از جماعه قطعیه و
ولازم نمود و کلام شقی خارجی و کافر ملعون خارج از منسجب
از تقریر قدیم و تحریر مستقیم که از این عاجز مظهور آمده قبیل
از این کسی را در ذهن فانی شایع مگردیده بود و مستحضر

تاید میزید ذلك فضل الله یؤتیه من
یشاء و ازین تقریر سین و لطم رشن معنی حدیث
مشهور نیز مخفی و ثابت شد قال النبی صلی الله علیه
وسلم ستفترق امتی اثنا و سبعین
فرقه کلها فی النار الا واحدة
من هم قال هو صلی الله علیه وسلم
الذین هم ما انا علیه و اصحابی پس ازین
حدیث شریف معنی حقیقی صریحا مفهوم می شود که فرقه ناجیه
اهل سنت اند که متابعت نبی و اصحاب او صلی الله علیه وسلم
و ازین فرقه ناجیه بوجه اتم ثابت و متحقق سنت نه فرقه
ضاله دیگر و کاه که خصوص اهل سنت و ابطال
مذاهب دیگر فرق ضاله قبل موجود به حضرت امام مهدی رض
ثابت و محقق گردید جالا احتیاج بوجه من الوجوه درین امر
عظیم نطرف امر موصوف باقی عاند دیگر در موخرین دلیل
دیگر ثابت خلافت خلفاء ثلثه رضوان الله تعالی علیهم

اجمعین روزی در مجلس بفضل حسین جان مرحوم فرمودند
بنجاه کس از اعیان و فضلا و طلبا هر بعض مجمع مع مجتهد فرقه
مخالفین نشسته بودند حاضر شدم ارشان سوال کردم بمه
تسلیم نمودند بعد بسیار بحث دران مجلس فقیر هم حاضر بشد فورا
حاجی مرحوم بمن گفته شده گفتند که فرقه سنی سوال شده که دیدم
حدیثی منقول از علی رضی الله عنه و عن آله الکرام که دانی است
بر یکفر شخص رضی الله عنه العباد بالله و از فضلا کامل
مارش ملتان لاهور و غیره پنجاب چه سیاحان اما کو اکبر اباد
و اطراف خوانده این و بارها سوال کرده ما کسی جواب
کافی شافی مذاق نداده پس شنیدم که در وقت منازعت معاویه
بعلی رضی الله عنه از جمله مکاتیب او بعلی رضی الله عنه نامه
که مضمونش اینست که الصاحب تو باید که رضا فعلی ورعیت
قلبی بعیت ما قبول نمایند والا خبر نخواهد شد چنانکه در وقت
سیجین قتول کردند پس حضرت علی رضی الله عنه مرحوم را
ارقام فرمودند که توجه است و اطهر میدانی که

حضرت حسنه ثابت ام و تو بر طریقه باطله بگرستی ادبخنک پیوستی
اگاه باش که ماحود عبد لله و الرسول خواص و عوام رسول و اهل
خواهیم بود و الا بیعت شیخین بموجب قبول کرده ایم بدین سبب که
اگر تخلف از بیعت ورزیدمی فتنه در اول اسلام ضعیف
که حقت وفات رسول الله صلی الله علیه وسلم واقع شدی و
الا تبیار بهما بالسیف الحدیث و این حدیث
در کتاب استیعاب موجود است پس خاطر جوم دارند اما اینها
بسی سهل از لفظ غیر افهمیدند که بقطع نوله رخنک اهل اسلام
بالکلیه مستعمل میشود پس بگیر سخین العیاذ بالله منسبت پس
بگفر سخین رضی الله عنهما ما سخنیت بالله بعد ازان در ان
مجلس در زمان قبل از وصال الهی دشمن نوحه روح پرفتوح
رسول صلی الله علیه وسلم و اله الطاهرین و خلفاء الراشدین
فقیر را بطور الهام سابح گردانید که حدیث شریف دال است
بر استحباب محبوب بعث حضرت علی با خلفاء ثلثه رض
چه فتنه شاید نشین در اول اسلام ضعیف حرام مطلق بود

وحضرت علی رضی الله تعالی عنه از ارتکاب بفعل حرام مطلق
که تخلف از بیعت سخین که واجب یا مستحب مقابل فعل حرام
مطلق بود بر ضا و رغبت قلبی و با فرط شجاعت کامله و
کثرت علوم فاضله قبول کرد پس حضرت علی رضی الله تعالی
عنه بر ضا و لی و رغبت قلبی بخلاف طلحه رضی الله عنه بوجه اتم ثابت
و متحقق شد بعد استماع امثال حدیث شریف حاکم مرحوم بسیار
متحیر و متعجب شده الحق کرمه بر زبان او دوند ذلک
فضل الله یؤتیه من یشاء و بسیار مسرور گردید
الحمد لله تقریر این دلیل سری است چه در بین طاهر السلیم مجبور به حضرت
علی رضی الله عنه موافق رغبت خاصه است و فی الحقیقه مجبور به بیعت و
مائل است که یعنی از روی طاعه رضی الله عنهما حضرت طلحه
رضی الله عنه را برای بیعت سخین رضی الله عنه اگرچه ظاهر الجبر
لیکن قبول کردن حضرت امیر رضی الله عنه بیعت سخین رضی الله عنهما
با فرط شجاعت کامله و کثرت علوم فاضله و رضا و رغبت
قلبی حاصل گردید دلیل دیگر بر اثبات خلافت حضرت

مغفرت رضوان بید علیهم اجمعین روزی در مجلس بفضل حسین خان
مرحوم که با جمیع برادران و احباب و اغیار نشسته بودند از ما خنده
بالطبع سوالی کردند که بر شما نو جهه جس اظهر و هویدست که بر القبه
محمدیه منست تا که بنا بر نفس الامر ما هم خنده رو بالطبع کلمه
ترقی در حق جس نعیم تلمذ صاحب را بعقد اسلام و کفر هم منست
ما رخا مرحوم خندیده گفتند که شما هر کلمه که بر زبان ما رد خالی از غرض
نمی باشد لیکن ما را از بهر حسرت باقیست که وفات حضرت رسول الله
صلی الله علیه وسلم با قرابت و رابطه آنحضرت صلعم با حضرت علی
رضی الله عنه بوجوه سببی و اتحاد ذات و صفات و وجود شخص
حسنین که همین بدلول حدیث وصفی المستان بهت. حسنین
منی و انا من حسین و اگر این حدیث محمول بر معنی حقیقی
صریحی باشد صریحاً باطل هست چه هر دو صلوات الله علیهما بیغامبر
ذات و صفات و وجود شخص نو ند بدایته و منافات دیگر هم
لازم می آید که دیگران افضح هست و اگر محمول بر معنی مجازی باین
نوع باشد که رسول الله صلی الله علیه وسلم تا جوهر محبت

وسنقصت تام کہ با علیؓ داشتند این حدیث سفیہ و مبالغہ آمیز
اینہم باطل است چہ این قسم مبالغہ فرمودند اینہم باطل است چہ این
قسم مبالغہ مہمل کمدبست مطلقا و نہ مبالغہ در حیات رسول
صلی اللہ علیہ وسلم مطلقاً ممتنع است و در حیات یار خاتم حرام
پس بر تقدیر صحت این حدیث و ثبوت و ثبوط محبت مضر نخلہ
مفہوم میشود معہذا خلافت و زمامت امور دنیاویہ بعلم مرتضی
رضی اللہ عنہ نرسید و با جملہ صحابہ دیگر ما قرابہ بعیدہ و قلت محبت
رسید فورًا حوالہ بش فی البدیہہ گفتم کہ بعوض امر خلافت
با جملہ صحابہ دیگر با جماع قطعی بعد فوت رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
بموجب اللہ و در انوقت فی امور خلافت را اختیار رسول صلی اللہ
علیہ وسلم برون بودند و ما را حسرت کمال است کہ در حیات
حیات صاحب با وجود تحمل حسنین خانہ صاحب کیا ست و فرا
بر اوران حقیقی غیر حقیقی کہ قرابہ قریبہ داشتند و حدیث مذکور
در بین مقدم بسیار مشوش است از مقام اول چہ ثابت شد با
پسر و محبت برادر حقیقی برادر حقیقی زائد است لہذا ما دو

برادر

و برادر عمومی معهذا همه در حالت نیابت بیکار و معطل ماندند و
مرزا محمد مهدیعلیخان با احده محصه در جمیع امور کلیه و فریه نیابت
و وکالت داشت و فرزند خانم مرحوم حواشی باین تحریر داده که تحمل
[illegible] بیکران حقیقی و غیر حقیقی را این قدر فهم
کامل و قوه کامله نیست که جمیع امور نیابت و غیره منتظم سازد
فوراً جواب شد جمله روبا بطبع گفتم که بهمین استدلاله در
صحبت تقدیم خلافت الشیان رضی الله عنه امور خلافت
اصلا منتظم نشده و این اظهر است چنانچه اکعب سر معلوم
همه در همه زمان خلافت حضرت امیر رضی الله عنه اختلاف
با مسلمانان بغایت جبک باند و قول کلمی الله عنه اخوانا
کنوا علیا و ان بر السلام انفرد است پس معاویه مع رفقا
مورد باغی مسلمانان از این بست بتقریر اسوله واجوبه فیما بین غیر
و خانم حقیقی ازین بقدر مدامه و صراحة معلوم میشود که استحقاق
خلافت نور ایست امور دنیاویه یعنی ترقیات فریه و بعیده
ملکه استحقاق ان بطرف ناظم کامل ان راجع است پس

خلفای اربعه رضوان الله تعالی علیهم اجمعین هریک بوقت وفات
خود را مستحق خلافت بودند چنانچه بحسب استحقاق هریک
در اوقات خود بر رضاء خداوند تعالی و رحمت روح پرفتوح
رسول الله صلی الله علیه وسلم ارقوه بفعل آمد چنین
حق ثابت اصلا احتمال خلاف نمیتواند اگر کسی سبق خارجی و
ناکاذ ملعون فرط تشیع کامله و کثرت علوم فاضله حضرت امیر
رضی الله عنه را انکار کند پس میگویم که جواب او گذشت فعدول
دلیل اول و ثانیا میگویم که لازم می آید که خلیفه خیان جاهل باشد
العیاذ بالله و ان عقلا و نقلا ممتنع است منهت مقصود ازین
تقریرات که چند اعتراضات قوم رافض و مخالفان را از اساس
باطل گردانیدند اول عصمت خلافت دوم فدک سوم
خبر روح حضرت مکلوم رض چهارم قول باطل اصحاب کرام
رضی الله عنهم اجمعین بعد وفات رسول الله صلی الله علیه وسلم
العیاذ بالله من هذه الهفوات پنجم تقیه و انکوده لئام رضی الله
عنه ششم اسطار حضرت امیر المومنین با سبب جهل کسی از

وقتها بار خروج **هفتم** مسئله محرعه اشتیان رجعت که در وقت
امام همه امه رضا و شنیدن انتقام فرار واقعی خواهند کرفت
و امثال این معتقدات و اوهامات که سر بر تعصب است باطل میشود
و به بطلان این مزعومات از مدکورات ادله دلایل مذکوره ظاهر میکردد
و کر از مدرک امل کرده شود **اکر کسی** بکوید که حضرت علی کرم وجهه
دانسته خلافت خود را باحقیت این امر بعد پنج سال
برای مصلحتی اختیار نفرمود **جوابش** این است که هر کاه خلافت
از انتخاب حق سبحانه تعالی واجب است رئیس با فرط شجاعت
کامله و کثرت علوم فاضله و عدم خوف از سنان رعب
سنان عین خیر برای مصلحتی هم در این امر واجب تر موجب
موخذه و عصیان است **العیاذ بالله** و این بر دو طرف
جایز نیست چه انحضرت رضی الله عنه منزه و مبرا بود بدان جمیع
مسلمو کبار به کریمه دال بر طهارت ان رضی است **اکر کسی**
ایراد بطریق نقص احمالی برین تقریر الزامی باین تحریر کند که
رسول خدا صلعم نیز از اخوال موت خود اشیار موجوده

سر از حلقای [illegible]
علیه [illegible]
بالله [illegible]
علوم [illegible]
کردند [illegible]
کا [illegible]
طاهر [illegible]
بسبب [illegible]
مطعن [illegible]

جواب دیکر ضلالت نیفتی

این تحریر که مثل این صلوه جهریه [illegible]
حاضر واجب شد و مدت مذکور صلوه مذکوره را برا
مصلحتی بعد بست پنج سال ادا کرد پس در صورت
مدت مذکوره عهد بعد ما خود خواهد شد مدت
و مثل خلافت [illegible] در بعض امور
دنیاویه میل و نقص است [illegible]
امامیه اثنا عشریه [illegible]
امر هم برای مصلحتی جایز
مواخذه و عصیان
العیاذ بالله
خوش
کرد
ان
این اهمالات و اباطیل بجناب اعلی و اجل [illegible] نسبت نمود
ملکه این نسبت عالی از صوب نسبت اکاه باشد

ویز موجوده بحسب مسلک مخترعه ایشان اگاه بود مذکر ایا مکه معظمه
شده مها الله تعالی بحرمت مدینه سوره بموده وازانجا ایضا به
وغیره ذرفقا رجوع ساخته امده خنک نبوده مکرر ایشوح سا
ومثل این مشیر در امورات ضروریه وقتیه ما قابل رجوع میدهد جوابش
اینست که این ایراد نیز بر مسلک جاعله مخترعه ایشانست
نه بر ما چه قابل ان نیستلزم پس بکلی جواب ان ایراد بر ما
ماهیت پس این ماده نقض نیست بر ما لازم می اید چه رد شما
مفرد ثابت ومتحقق بیت که در وارده امام رضی الله عنهما بطریقه
رسول الله صلی الله علیه وسلم بیت بلکه اما ایقدر مصدق ان علم
که علم رسول الله صلی الله علیه وسلم بوحی بود پس اگر در حکم
موحی البته تاخیر بوحه ملاصره واقع شود البته موجب خذه
وعصیان العباد ما بیده علم که شامل جمیع اشیاء موجوده و
غیر موجوده مثل اشجار واغار وانهار در ذات در مثال ما بحث
چه این علم منبع ثمره دنیا وبه وبینه را شعر بیت بالعود معلوم
محض نیست پس چنانکه ماده نقض وارده امام رضی میشوند

تحلی

همین رسول الله صلی الله علیه وسلم را نیز خواهد شد و نیز چار است
که در آن وقت رسول صلی الله علیه وسلم را علم موت خود جمیع اشیاء
موجود باشد بعد از آن بوحی و بالهام علیهم جمیعی علم مذکوره قاصر
شده باشد و در امر دین بلبیح استحاله نیست چه جهل مطلق از رسم نمی
خلاف علم جمیعی حضرت علی رضی الله عنه از آنحضرت رضی الله عنه کلیم و
مستحیل بحسب روایات سابقه بزعم خصم بود پس تاخیر در مقدمه خلافت
با نسبت و پنج سال برای مصلحتی سر با کثرت علوم فاضله مستمره
و فوق شجاعت کامله مستمره موجب عصیان می شود العیاذ
مانند این جواب سر بی سمت خلاف جواب تسلیم مسئله مخرعه اساسیه
و مثل این واهیات باطله را منسوب کردن بجناب اعلی و اعظم جانب
موجب و مشرک نسبت اگاه باش باید باید دانست که اگر زبیر
طلحه و عبیر الله بن عمر و عایشه کوفه برای جهاد و انتظار باران دیگر در زمان
خلافت او شان نیز شریک شوند البته تاخیر ثواب عظیم چنانچه در وقت
جهاد رسول الله صلی الله علیه وسلم بود بخلاف تاخیر حضرت امیر المومنین
رضی الله عنه با فوق شجاعت کامله و کثرت علوم فاضله در مقدمه خلافت

مستمر

نانسبت وبیخ سهال که اتباع باطل برغم شان لازم می آید وایں
جواب تحقیقی است **دلیل** دیگر مستقل بر ابطال تقیه شموم علی العموم
بدین وجه که چه فرق میان تقیه الفاق و در صورت عدم تقیه در
صورت وجود لازم می آید که اهل تقیه و منافقین با اینها یکی شوند و نفاق
بین المبطلان است چه سبحانه تعالی فرموده که ان المنافقین فی
الدرک الاسفل من النار و پر ظاهر است که مراتب کثیره دارد منافقین
و فرموده است حیا نچه بوشیده عجب بر تلاوت کننده قرآن سر
و هر گاه که نفاق بین المبطلان نباشد پس مساوی او نیز باطل خواهد شد
دلیل دیگر مستقل بر ابطال تقیه شموم علی العموم باین تصویر فوق
که مثلا امام و یا مجتهد دیگر غیر امام چند مسایل عقاید و اصول دین در
خلوت بمردمان تعلیم نماید و در مجلس دیگر بالعکس و میان قصص انبیا
اصل بطریق تقیه بمعرض بیان آورد ضرور است که یک نقیض
از ان امر بین منافقین حق و دیگری باطل خواهد کرد پس تفاوت
فریقی که استماع قول حق و صدق نموده بعمل آورده اند با فریق
مذاهب بوده فایز یافته از گردند و فریقی دیگر که موجب ارشاد

16

[illegible] حضرت امام که بالقطع ان پرداخته بعمل آورند مسالک مسالک
ضلالت جاوید ماندند ازمعنی لازم می اید که امام مجتهد هر دو مضل
باشند بحسب حال انکه هر دو موضوع رای هدایت بودند هوان لازم
بین البطلان است پس ملزوم او نیز باطل خواهد شد بحسب
دلیل دیگر مستقل بر ابطال تقیه شوم علی العموم که نیز در قول بتقیه
لازم می اید که هدایت و ارشاد و جمیع اقوال و افعال حضرت امام
محل وثوق و معتمد اعتقاد نباشد چه هر سخنی که از زبان گوهر فشان
امام بر زده و باهر علمیکه پیرایه ظهور گرفته باحتمال عقلی محتمل است
که بر سبیل تقیه فرموده باشند و قرائن که مقارن حال باشد
غیر از ظن افاده نخواهد نمود و ان مسلم بسبب کسی است که مخاطب
بوده و نام نشانده حال لسان عموم باحتمال مذکور خالی نیست
پس در صورت میبح یک از اقوال و افعال حضرت امام افاده
مطلوب اصلی نمی نماید شد و ملقی عقاید بارشاد امام در مقام حوار
نخواهد بود چه ایمان و ارکان تا وقتیکه بقین قطعی حاصل نشود که احتمال
خلافت را در ان گنجایش نباشد بحصول نه پیوندد متصور نیست

پس تقیه بوجه داون باطل شد بخلاف اختلاف اجتهاد مجتهدین
در فروع حرسه که بموجب ضلالت نیست چنانچه در کتب اصول
مصرح است تقریر اثبات خلافت اجماع قطعی حضرت امیر المومنین
علی رضی الله عنه حون از تقریر معلوم حقیقت خلافت و اجماع قطعی
خلفاء اربعه رضوان الله علیهم اجمعین از وجه انعقاد اجماع قطعی بر
خلافت هر یکی ایشان چهار رکن دین متین شد اگر مدعی گمانی کند
که در خلافت حضرت امیر المومنین علی رضی الله عنه بوسیطه مخالف
نعصی از اجله صحابه مثل حضرت زبیر و حضرت طلحه و مخالفت و عناد
معاویه و مخالفت حضرت عائشه رضی الله عنهما اجماع قطعی منعقد
نگردیده است پس برای ازاله کان چنین اشخاص مدعی گمان
اظهار احوال انعقاد اجماع قطعی بر خلافت حضرت علی رضی الله عنه و
قطعی بر خلافت علی مرتضی رضی الله عنه لازم و واجب بود باید دانست که خلافت
حضرت علی رضی الله عنه و مرتبه اجماع قطعی و از یافته اول اتفاق و بعد
قطعی اصحاب ذوی الالباب فاطبه بر و رجوعی که متعین گردیده بود
مقرر ساختند که بعد خلافت حضرت عثمان رضی الله عنه سوای حضرت علی

ابی طالب احدی استحقاق خلافت ندارد و دیگری بحق بر خواهد شد
چنانچه امام الحرمین بتصریح ما من مغنی فرموده اند و اجماع قطعی دیگر
بر وقت خلافت نیز ثابت و متحقق است چه حضرت زبیر و حضرت
طلحه اردو بیا کرده بمقام فتنه تخلف و منازعت نمودند بعد از آنکه
حضرت امیر رضی الله عنه خدعه در بین امر بر وایت فرمودند همه بر تنه کرده
و از خلافت تخلف نا رزیدند و حضرت عایشه رضی الله عنها نیز از فعل خود
منفعل شده تشریف بمدینه منوره اورده باقی عمر در انجا بسکوت گذرانیدند و
بحسب ظاهر روایت ثبوت بیعت حضرت طلحه بر سبیل اجبار در
لشکر بابل حضرت امیر رضی الله عنه نیز منقول است چنانچه در کتب سیر مسطور
و دراع معاویه در اجماع قطعی بر خلافت حضرت امیر رضی الله عنه قادح نمیتواند
شد چه ایشان مسلم نیست زیرا که در انجام عمر ری مسلمه تو مسکوک
ماند و نیز در ایام سلطنت خود رو بسیر فت و مردم از نیز تعلیم
نکرد و بسیار مایل بدنیا دی بود چنانچه از کتب و صحیح صادق
بشرح بسیار مولوی نظام الدین مرحوم قدس الله سره معلوم میشود
و تو جناب مولانا عبد العلی مدظله العالی بمصلح مقام سدید و نیز مولانا

مدظله العالی در بعضی از شروح فرموده اند که در اجتهاد معاویه بطریق
هر گز اطلاع مفصل مسطور نشد رجوع بطرف حواشی از شروح مذکوره
نماید بر گاه اجتهاد معاویه نبسند پس مخالفت او بغیر اجماع قطعی بر خلافت
حضرت امیر المومنین علی رض باجماع قطعی مجتهد بها ثابت و محقق شده
تخلف غیر مجتهد را اعتباری نیست فایده باید دانست که بر چند حضرت
علی رض در فروع شی عت کامله و کثرت علوم فاضله اشباه موجوده
مسئله مجموعه ایشان برجم حصم کامل و مسلسل باشد لیکن از علم
و شجاعت خلفاء ثلثه رضوان الله تعالی علیهم اجمعین باقلت تردد و
تمرات کثیره بهره مند شدند چنانچه فتوح بلاد عالیم محرسیان و سرکردان لشکر
ایشان که از ابتداء وقت از زشت ملعون تا انتهاء مدت سه هزار سال
گرم بود و بر باد زدن خرمن این دو قوته انجا و صرف ان بر مجاهدین
سبیل الله و عرساکین و فتوح بلور تسخیری و صرف مال سبیل بطور
مذکور و مقصد قلعه کافران و بگرفتادن مقصد سد مشایخ
شکستن بتخانه و بنا مسجد در مقام انها و ابادی مقامها
انها خراب و سوختن صد لکهه کتابها از صاری جل لاهب

الله تعالی فی الدارین و مثل این بسیار انتظام امور دینیه
و دنیاویه حاصل شد چنانچه در کتب سیر فریقین مصرح بهست
بر کافه اهل اسلام خلفاء اربعه رضوان الله تعالی علیهم اجمعین
و ابطال مذاهب دیگر و قهر ضلاله بدلایل قویه غیر مجروحه مقبوحه بوجوه
محکمه و احسن وجوه شروع شد بیم حالا در بیان تفضیل ایشان به
ترتیب خلافت شروع کرده خواهد شد انشاء الله تعالی بشرط باس

دلیل تفضیل خلفاء راشدین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین بر دو
بر دو وجه استنباط از تقریر هست دلایل اثبات خلافت بتبعیه باید دانست
که هر چند از تقاریر اثبات خلافت خلفاء راشدین رضوان الله تعالی
رضوان الله تعالی علیهم اجمعین بماجماع قطعی اصحاب و الالباب
تفضیل خلفاء رضوان الله تعالی علیهم اجمعین به ترتیب خلافت
مستنبط میشود الا تامل دقیق کرده شود و لیکن لشهد علمین و تنها
مناسب تقریر مستقل بضم مقدمه مهتده شروع میکنم اول
تفضیل بعد دعوه و توجه خلفاء راشدین و ائمه طاهرین رضی الله شروع
میکنم تمهید مقدمه و آن مقدمه مسلمه مشهوره اینست که نزد شیعه

امامیه اما عشریه از مقررات و مسلمات است چنانچه در کتب
ایشان در مقام مطاعن صحابه کرام مذکور است که ما و او و شخص افضل
غیر افضل قابل امامت و خلافت و ریاست امور دینیه نیست
و اصلا بمطلقا استحقاق تقدم ندارد بعد تمهید مقدمه معلوم گردد که بر کاه
حضرت علی رضی الله عنه فوق شجاعت کامله و کثرت علوم فاضله بر صفات
و رغبت قلبی بعبادت ایشان رضی الله عنهم مدلس را بمعنی صراحت و ابداء
بفضیل بر بکر در ترتیب خلافت مفهوم میشود زیرا که تقدیر چنین باشد
و عدم تفضیل منافی مقدمه مهمله است و نیز بر تقدیر اول ترجیح
ملازم ترجیح و بر تقدیر ثانی ترجیح مرجوح لازم می آید و لازم بین البطلان
پس ملزوم او نیز باطل خواهد شد مدانه پس تفضیل بر بکر بر
دیگری از خلفای راشدین رضوان الله تعالی علیهم اجمعین
خلافت او شک و شبهه در مناظره متصف مدعی ثابت و متحقق
گردید اقوال مکابرین را اعتبار نیست تقریر دلیل استقلال ثالث
خلافت خلفاء رضی الله تعالی عنهم بر ترتیب مذکور اقوال شاء الله
فیضان موهبت بر فتوح رسالت پناهی و امداد روح خلفاء راشدین

و ایضا

ایمه طاهرین اسادة کبار عفر سد لهم تمهید مقدمه و آن مقدمه نسبت
کی از معتقدات و مسلمات جمیع فرق اهل اسلام است که مقصود و حصل
از ارسال رسل انبیا محض ارشاد و هدایت خلق بوده تا که امور دینیه و
دنیاویه انسان بوجه اتم و احسن منظم شوند و هر یک بزیور صلاح و
فلاح دینی و دنیوی متحلی شود و بنور ایمان از حضیض عرصه نقصان
گردد و چنانچه از وقت حضرت آدم تا وقت عیسی علیهما السلام
بموجب هدایت و ارشاد هادی تمام بعد از ان و کیب بانصد سالی
از مبارک امام جهالت بر تمام روی زمین کفر و ظلم جهالت و
ضلالت مستولی و مبسوط گردید بعد مدت مدید او سبحانه از
فضل عمیم و فیض قدیم رسول سد صلی سد علیه وسلم از قوه قاهره
بمدد مهاجرین و انصار و غیره و بنیان کفر و ظلم و ضلالت
و جهالت را بیخ و بن بر کندند و بسیار قبایل عرب و عجم را
در حیطه اسلام او رد سد ابمعنی صراحه و بدایه موجب بفضیل رسول
صلی سد علیه وسلم بر جمیع انبیا سابقین مشهود بعد ازان بحمد
سبحانه حسب تقویت اثر و تبعه حالکاه رسول سد صلی سد علیه

وسلم اکثر قبایل عرب وغیره مرتد شده اراده غارت مدینه منوره
کرده بودند در آن وقت اصحاب والالباب ابوبکر صدیق رضی الله عنه را خلیفه
ساخته بیعت کردند فوراً ابوبکر صدیق رض بموجب طریقه رسول الله صلی الله
علیه وسلم صحابه و انصار وغیره رضاها و در برانی قتال مرتدین و مانعین
زکوة مامور شدند اکثر مرتدین بقتل رسیدند و باقی از انها ایمان آورده
بعد تمهید مقدمه مذکوره میگوئیم که وفات رسول الله صلی الله علیه وسلم
در حالت ضعف اسلام ابوبکر صدیق رضی الله عنه تحمل صوب نموده
مرتدین را بقتل رسانیدند و در تمام ایام خلافت سعی بلیغ در احکام
اسلام نمودند و مساعی ضلالت و جهالت و کفر و ظلم را از دار الاسلام
و صمیم منهزم ساخت که باب نوابت تا قیام ساعت بر اطراف ایام زمان
راجع نشد پس از همین صراحة و بداهة معلوم میشود که جمیع
افعال حضرت ابی بکر صدیق رضی الله عنه موافق اقوال و افعال رسول الله
صلی الله علیه وسلم بود که بمصداق تابین افعال حمیده تابع الله
او فضل از جمیع خلائق بعد الانبیا خواهد شد و بمصداق قول افضل
بعد الانبیا بالتحقیق ابوبکر صدیق بمقتض قطعی خواهد گردید و علی هذا القیاس

کرہ گاہ

فصل

تفضیل حضرت عمر فاروق و حضرت عثمان و حضرت امام حسن رضی الله تعالی علیهم اجمعین ثابت میشود این تقریر حق و نظم جمیع اشکالات منکرین مندفع میگردد اگر اندک تامل در دلایل سابقه کرده شود الله یهدی السبیل یهو الهادی الی صراط مستقیم شخص از حاضرین مجلس تفصیل حسن مرحوم اشعاری متعلق بر اماته الجد اصحابه رضوان الله تعالی علیهم اجمعین داشت بر زبان اورد این بیت شعر مرا با ورنی ابد رزوی اعتماد حق بر ابوبکر و عمر همپرداشتن فقیر که در ان مجلس حاضر بود در جواب ش فی البدیهه گفتم رباعی این عجب مذهب بود دون را کفر الکا لتین نهمتی بر اهل سنت مصطفی بردا شتن خوبش از صاحب بوار اتهام کردن بکفر اینچنین بد گفتن دین همپرداشتن باید دانست که این بیت بطور مصرعی بر زبان اورد مصرعه عمر خویش بیزارم که او با عمر دارد فقیر در جواب ان سه مصرعه دیگر بهمرسانید رباعی متشو با رافضی همدم که با دنیت ضرر دارد مرو با او دمی که هر دم صد خطر دارد شنیدم من بگوش خود که یک سگ رافضی میگفت

رعم خویش نیز ارم که او نام عمر دارد همو نوفت سایل مذکور را گفته
خود بسیار نادم شده رنگ بر رو ناحت و از فضل حسین خان مرحوم
نیز اظهار ملال پیدا شد بمشاهده این حال مورا شعری خواندم بیت
غیر من جواب است این نه خنک است کلوخ اندر زاید از آسمان است
بس جا عم خوم از بس منصف مزاج و منصفی که بر حال فقیر دانستند
بر نور علم و فهم دکا محلی نبودند و در اعتقاد فقیر ارسطو عصر فلاطون
زمان نسکوت و در زنده بسیار مسرور گردیدند نظم بحمد لله که بر غم
زمانه بیابان امد این دلکش فسانه بحمد لله که بر غم معاند رسید
آخر مضامین مقاصد بفضل ایزد معبود دلخواه رسید اخر بحمد
الحمد لله ط ط ط ط ط تمت بالخیر هذا الکتاب مسمی رساله الرائیه سابع
لست سیم شهر صفر در سنه کهزار و دو صد و سجاه یک هجری نبوی